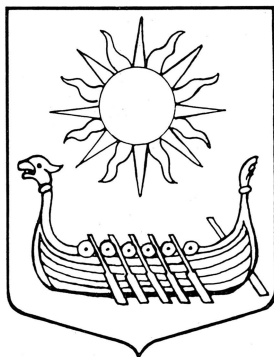

Till läsaren

Sool-Öen är en vital tjuugoåring som jubilerar detta år. Den första årgången utkom 1972, och Sool-Öen har under sin tjuugoåriga tillvaro funnit en form och ett innehåll som tydligt tilltalar en ständigt ökande läsekrets.

I början av 1970-talet tändes en idé hos den entusiastiska medarbetaren Lilly Sterner, som i sin hand hade fått ett exemplar av en hembygdsbok från Oviks- och Myssjöbygden i Jämtland. Idén krävde handling och hon vidtalade kyrkoherde Gösta Schmidt och konservator Evald Håkansson. Tillsammans beslutade de sig för att samla material från Sollerön till en liknande publikation, som de gav namnet "SOOL-ÖEN" efter det äldsta kända namnet på vår ö. Den ursprungliga redaktionskommittén bestod således av dessa tre eldsjälar. Både Lilly (90 år detta år) och Evald finns alltjämt kvar i kommittén och i full verksamhet. Gösta avflyttade efterhand till Mora och har i flera sammanhang uttryckt glädje över Sool-Öens fortsatta existens.

Ända från begynnelsen fann de tre ett föredömligt format och en litterär stil som det sedan inte funnits skäl att förändra i någon högre grad. Självfallet har innehållet varierat i olika årgångar men det har alltid funnits en strävan att dokumentera företeelser i bygden och varva dessa med betydande illustrationer. En ovärderlig hjälp i detta arbete har varit öns hembygdspionjärer såsom Karl Lärka, Håll Nils Mattsson, Johan Öhman m fl. Deras uppteckningar och fotografiska material har verksamt bidragit till att utforma Sool-Öen till en outhärlig hembygdsöversikt. Med fog kan sägas, att Sool-Öens intressesfär sträcker sig över ett helt årtusende — från vikingatiden till dataåldern — ett brett perspektiv på vår bygds historia som läggs fram för våra läsare.

Redaktionskommittén har efter hand utökats. Medarbetare med intressant och tankeväckande stoff har inte saknats. Den fotografiska bilden har varit ett viktigt inslag i Sool-Öen. Goda och unika bilder har illustrerat olika utgåvor, ända från fotografins ”barndom” fram till vår tids bildteknik.

En tillbakablick på Sool-Öens tjugoåriga existens ger en förhoppningsfull tillförsikt mot kommande decennier. Uppslag och material tillförs i en takt som befäster intresset för vår krönika och det ger en god prognos inför framtiden. De trogna medarbetarnas insatser kan inte nog värderas. Nya bidragsgivare hälsas välkomna. Sool-Öen blev ingen ”dagslända” utan ett samlarobjekt av betydande värde.

Redaktionskommittén riktar ett varmt jubileumstack till alla medarbetare och bidragsgivare under de gångna åren. Jubileumsutgåvan 1991 har även en bilaga med ett register över artiklar från tidigare utgåvor. Registret är ägnat att ge en bättre överblick och förhoppningsvis underlätta läsarens fortsatta studium av Solleröns egen hembygdskrönika.

Någon har sagt: ”Framtiden — det är den just nu samlade massan av möjligheter som ännu inte har utnyttjats”. Under den sentensen kan SOOL-ÖEN fortsätta att sprida glädje och kunskap till bygdemedvetna läsare.

Redaktionen

Slätterfolk från Bengtsarvet år 1906. Foto: Gerda Söderlund.

Krång Olof Andersson (Gambel Sturull) tittar med glädje och förnöjelse på sin hustru Mats Cherstin Olsdotter på hemväg efter slätter med lie och räfsa. De bägge hade varit gifta i 40 år. Lien var mannens redskap och räfsan var kvinnans. Hon tog strumpstickningen med som handarbete under vägen till och från arbetet på ön och även vid busföring till fäbodarna.

Masgårdens härbre och uthus i fonden står fortfarande på samma plats. Plantlavar är dock för länge sedan försvunna inventarier på gårdarna. Enligt muntlig tradition kom Sturullgårdens äppelträd (till höger på bilden) ur en kärna som bars hem till Solleröns jord av folk på arbetsresor söderut.

Redaktionen